

στρας με κρίνους. Ὡς χρώμα, ὡς σύνθεσις, ὡς ἐπεξεργασία, ὡς παράστασις εἶνε ἔργον καὶ πρωτότυπον καὶ αἰσθητικῶς...λογικόν. Τὸ Τριανταφυλένιο καμπαναριὸν (ἀγορασθὲν ὑπὸ τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων), ἡ κεφαλὴ τοῦ Χριστοῦ εἰς ὑπερφυσικὸν μέγεθος ἦν ἐργάσθη πρὸ 20ετίας, εἶνε ἔργα καλλιτεχνικά. Ἡ αὐτοπροσωπογραφία τοῦ κάλλιστον ἔργον, τὸ μόνον ἀνεπηρέαστον ἀπὸ τὴν νεωτέραν τέχνην. Τὸ ἔκαμε πρὸ 23 ἐτῶν. Μᾶς δείχνει ἓνα προσωπογράφον δυνατόν. Μία κεφαλὴ νεάνιδος, ἡ πρωϊνὴ ὁμίχλη, τὸ κίσκι, τοπεῖον ἀπὸ τὸ Πράτερ, Δύσις ἡλίου, Παλαιὰ ἀγορὰ τῶν Ἀθηνῶν, Πράσινας (ἢ μᾶλλον κόκκινες) σκιές, Αὐλὴ μοναστηριοῦ, τὸ καράβι τῆς Καλαμάτας, εἶνε ἔργα εἰς ἃ ὁ καλλιτέχνης εἶνε συγκρατημένος, μᾶς δεικνύει περισσότερον τί βλέπει, παρὰ τί αἰσθάνεται. Καὶ εἶνε τὰ καλλίτερα ἔργα τοῦ αὐτά.

Ἄλλαι ἐκθέσεις.

Διερχόμενος ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Γάλλος προσωπογράφος κ. Ἀλβέρτος Μίλλ ἐξέθεσε 15 περίπου ἔργα εἰς τὴν αἵθουσαν Ζεὸ. Εἶνε τὰ περισσότερα γυμνὰ γυναικῶν, ἐν οἷς ἐν μεγάλου μεγέθους νύμφης εἰς τὰ νερὰ τῆς ὀχθῆς κρα-

τούσης μῆλον, πολὺ καλὸν ὡς σχέδιον καὶ ὡς χρώμα. Ἐπιτυχὴς καὶ ἡ προσωπογραφία γυναικὸς κυρίας. Τὰ ἔργα αὐτὰ ἐκτίθενται ὡς δείγματα τῆς τέχνης τοῦ. Ὁ κ. Μίλλ ἔχει ἤδη φιλοτεχνήσῃ προσωπογραφίας ἐκτιμηθείσας πολὺ ἐν Παρισίοις, τοῦ Ἰουλίου Κλαρετῆ, τῶν ἡθοποιῶν τῆς Γαλ. Κωμωδίας δεσποινίδων Reinnentere καὶ Leconte, τοῦ μαρκησίου ντὲ Καστελάνο, τῆς κομήσης Μελικὼφ τὸ γένος Μαυροκορδάτου καὶ εἰς τὴν Κ)πολιν τοῦ αἰμνήστου Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ', τῆς κ. Ρακτιδάν, τοῦ βαρὼν ντὲ Κλωτέλ καὶ ἄλλων. Ἐν Ἀθήναις ἐξετέλεσε παραγγελίας τινὰς ἐν οἷς καὶ λίαν ἐπιτυχήν προσωπογραφίαν τοῦ ἀυλάρχου κ. Γρουπάρη.

*

Ἐλθὼν ἐξ Ἀμερικῆς, ἔνθα ἐπὶ πολὺ διέμενεν, ὁ ζωγράφος κ. Δ. Κόλλιας, ἐξέθηκεν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Πανοράματος» ζωγραφικοὺς πίνακας καὶ σχέδια. Ἡ «Πινακοθήκη» ἔδημοσίευσεν ἄλλοτε ἔργα τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἐκτεθέντα. Τὰ ἐκτιθέμενα ἤδη ἀνέρχονται εἰς 55. Ἐξ αὐτῶν διακρίνονται τὸ Θέρος, ἡ Χορεύτρια καὶ ὁ Ἀπόμαχος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

Ἡ κυρία Παρρὲν ἀπειλεῖ τοὺς ἄνδρας διὰ γυναικείου Συνεδρίου, εἰς ὃ θὰ μετᾶσχουν 3,500 γυναῖκες. Ἐὰν πραγματοποιηθῇ ἡ μεγαλοπρεπὴς αὕτῃ συνέλευσις, φανταζόμεθα τὸν θρίαμβον τοῦ γυναικείου φύλου. 3,500 θὰ ὁμιλοῦν συγχρόνως! Ἡ Κυβέρνησις, καθὰ πληροφορούμεθα, θὰ ἐνισχύσῃ τὴν χωροφυλακὴν διὰ 3,500 ἀνδρῶν ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τὴν θεωμηνίαν τῆς γυναικείας γλώσσης.

*

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Γλυνοῦ εἰσαγωγὴν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Γραμματικῆς τῆς Δημοτικῆς. Ὁ μαθητὴς ἐπιστρέφει εἰς τὸ σπίτι.

Ὁ μπαμπᾶς. Τί καλὰ ἐμάθατε σήμερον εἰς τὸ σχολεῖον, Τοτό;

Ὁ Τοτός. Ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶχε τοὺς μεγάλους λειτέρους νοῦδες.

Ὁ μπ. Τί λές, Τοτό; Νοῦδες; Τί θὰ εἰπῇ αὐτό;

Ὁ Τοτός. Μπαμπᾶ, εἶσαι ἀγράμματος. Νοῦδες εἶνε ὅσοι ἔχουν νοῦ, μυαλό.

Ὁ μπ. Καὶ ὅσοι δὲν ἔχουν;

Ὁ Τοτός. Αὐτὸ δὲν μᾶς τὸ εἶπαν.

Ὁ μπ. — Γλυνοῦδες, παιδί μου.

Γνωστὸς βραδύγλωσσος δικηγόρος εἰσέρχεται εἰς ἓν βιβλιοπωλεῖον. Ὁ ὑπάλληλος βιαστικὸς διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ ἄλλους πελάτας τὸν ἐρωτᾷ.

— Τί θέλει ὁ κύριος;

Γ. — Τοῦ Γρυ... γρυπα... πάρη.

— Τί νὰ πάρη θέλει ὁ κύριος;

— Τοὺς Σκά - κα - σκα -

Ὁ ὑπάλληλος (ἀδηνουῶν καὶ κατ' ἰδίαν) Σκασμὸς νὰ μὴ σοῦ σκάσω καμμιὰ... αὐτὸς κοροϊδεύει...

— Ρα... ρα... βάιους καὶ τερα...

— Λέγε, τέρας!

— Κο... κο... κοκότες.

Καὶ παρατυχῶν ἐπαρχιώτης ἀναμμένων ν' ἀγοράσῃ τὴν Ἀμαρτωλῶν Σωτηρίαν:

— Μὰ τί εἶνε ἐδῶ μέσα, κοτέτσι ποῦ γυρεύουν κότες ἢ καὶ ἄλλο;

*

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ δ. Ἰντάλγκο καὶ ὁ Λάμπας ἐπανερχονται προσεχῶς διὰ νὰ δώσουν ἀπὸ δέκα ἀποχαιρετιστηρίους παραστάσεις. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικά, ὅπως πάντοτε!

*

Ἡ Ρωσσία μᾶς ἔστειλε, χάρις εἰς τὸν Μπολσεβικισμόν, τοὺς περισσότερους καλλιτέχνας. Σαμπανιέδα, Ἀδριανόβνα, Ὁρντα, Μπορισώφ, Μπρόμπροβιτς, Σμυρνῶφ. Ρωσσελλήνες, Ρωσσεβραῖοι, Ρωσσοιταλοὶ Ρωσσοπολωνοί. Μετὰ τοὺς Ρώσσους θὰ ἔχομεν Πρώτσους, προσεχῶς. Τότε ὑπάρχει ἐλπίς τὸ θέατρόν μας νὰ πηγαίνει ἐπὶ τὰ πρόσω...

*

Ὁ κ. Ξενόπουλος ἐξακολουθεῖ τὰς ἀπὸ ἑξ μηνῶν δημοσιευομένας ἐν συνεχείᾳ ἀναμνήσεις του. Μετὰ τὰς σοβαρὰς ἀποκαλύψεις πῶς ἐξέχασε τὸ μπαστοῦνι του εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Βλάχου, πῶς εἶδε δανειζόμενον ἓνα τάλλη-

ρόν τὸν κ. Ἀνιννον, πῶς ἐσῆκωσε τὰ παντα-
λόνια τοῦ ἐνώπιον τοῦ κ. Ψυχάρη, ἀναμένον-
ται νέαι μεγαλειότεραι ἐκπλήξεις. Οἱ ἀναγνώ-
σται τῆς «Καθημερινῆς» εἶναι οἱ εὐτυχέστεροι
ἄνθρωποι. Κάθε πρωτὶ διασκεδάζουν μὲ τὰς
θλιβεράς περιπετείας τοῦ κ. Ξενοπούλου.

★

Ἡ νόσος τοῦ ὕπνου ἐπεκτείνεται ὁλονὲν ἐν
Εὐρώπῃ. Κοιμῶνται οἱ προσβαλλόμενοι ἐπὶ
μηνῶν, μακαρίως. Ἐὰν ἔλθῃ καὶ εἰς τὰς Ἀ-

θῆνας ὁ ἐγκεφαλικὸς ληθαργος, ὁ μόνος ποῦ
δὲν φοβεῖται νὰ προσβληθῇ εἶνε ὁ τμηματάρ-
χος τῶν Καλῶν Τεχνῶν κ. Δροσίνης. Ἀφ' οὗτου
διωρίσθη κοιμᾶται νήδυμον, ἐξυπνῶν μόνον
τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ
Κεντρικὸν ταμεῖον.

★

Κριτικὴ πρόχειρος.

— Πῶς σοῦ φάνηκε τὸ τραγοῦδι τῆς Καλῆς;
— Καλῶ. Μ. Μ.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Ὁ ἐν Παρισίοις γλύπτης κ. Κ. Δημητριάδης ἀνέ-
λαβε τὴν λάξευσιν τῶν Ἡρώων Καλαβρύτων καὶ
Χίου. Προσεχῶς δ' ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας.

— Ἡ πόλις μας φιλοξενεῖ τὸν διακεκριμένον Ἐλβε-
τὸν ζωγράφον καὶ φωτογράφον κ. Ρομπέρ, ὁ ὁποῖος
ἦλθε διὰ νὰ ἐργασθῇ μεγάλῃν σειρὰν εἰκόνων ἀρ-
χαιοτήτων καὶ τῆς νέας Ἑλλάδος διὰ μίαν ἐκθεσιν ἢ
ὅποια θὰ γείνῃ τὸ προσεχές ἔτος εἰς τὸ Λονδίνον.
Ὁ κ. Ρομπέρ ἔλαβε διαφόρους ἀπόψεις τῆς Ἀκροπό-
λεως. Ἦδη θὰ ζωγραφίσῃ μέρη τῶν νέων Ἀθηνῶν
καὶ ἔπειτα θὰ περιέλθῃ ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα.
Τὸ ὁγκώδες ἔργον του θὰ ἀπαιτήσῃ ἐργασίαν ἐξ
μηνῶν. Ὁ ενθουσιασμός του ἀπὸ τὴν γραφικότητα τῆς
Ἑλλάδος εἶνε μέγας διὰ τὴν ποιικιλίαν τῶν χρωμά-
των καὶ τὰς ἐναλλαγὰς τοῦ φωτός.

— Ὑπὸ τοῦ ζωγράφου κ. Στάθη ἦνοιξε καλλιτε-
χνικὴ ἀγορὰ ἔργων ζωγραφικῆς, διὰ τῶν εἰς Εὐρώ-
πην ἀπελθόντων κ. κ. Α. Γεραλῆ, Γουναροπούλου καὶ
Μπισκίνη. Τοῦ πρώτου, καὶ κυρίως ὁ «Καλὸς γῆρος»
βραβεύθεις ἐν τῷ διαγωνισμῷ τοῦ Πολυτεχνείου εἶνε
τὰ καλλίτερα. Ἐξετέθησαν 200 ἔργα, τὰ πλεῖστα μι-
κρὰ, 15 ζωγράφων.

— Ὁ ἐν Παρισίοις ἀπὸ μηνῶν διαμένων γλύπτης
κ. Ἀντ. Σῶχος ἀσχολεῖται εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ
ἄνδριαντος τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ. Ὁ ἄν-
δριάς μετὰ τοῦ βάρους θὰ εἶνε εἰς τῶν μεγαλειτέρων
ἐν Ἑλλάδι, διότι θὰ ἔχῃ ὕψος 10 μέτρων περίπου.

— Ὁ πίναξ τοῦ κ. Ροῦλου τῆς ἀνελεύσεως τοῦ
σητηριώματος τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Β', δι'
ὃν ἐπὶ δεκαετίαν εἰργάσθη ὁ καλλιτέχνης, ὁ ὁγορα-
σθεὶς ὑπὸ τῆς Κοινῆς Ἐπιτροπείας τῶν Ἀλυστρώων
θὰ ἀνατυπωθῇ εἰς χιλιάδας ἀντιτύπων, ἵνα ἀναρτηθῇ
εἰς αἰθούσας Σχολείων, Στρατώνων, Συλλόγων, Κοι-
νοτήτων. Διὰ τοῦ εἰσπραχθισομένου τιμήματος θὰ
πραγματοποιηθῇ ἰδέα ἀποσκοποῦσα ἐργῶν ὑποχρέ-
ωσιν.

— Διωρίσθησαν μέλη τῆς Ἐπιμελητείας τῆς Διαρ-
κοῦς Καλλ. ἐκθέσεως διὰ τὸ ἔτος 1920 οἱ καλλιτέ-
χνη κ. κ. Καλούδης, Γερανιώτης, Ἀσπρογέλας,
Τόμπρος καὶ Βυζάντιος. Θὰ γίνῃ ἐφέτος τοῦλάχιστον
ἐκθεσις; Τὸ Ζάππειον εἶνε ἐλεύθερον.

— Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ θεάτρου Ἀπόλλωνος ἐξε-
τέθησαν περὶ τὰ 100 ἔργα ξένων καὶ ἰδίᾳ Ρώσων
καλλιτεχνῶν, τὰ πλεῖστα ἀντίγραφα. Τὰ καλλίτερα
εἶνε μερικοὶ Ρωσικοὶ τύποι, εἰς ἀναγινώσκων καλό-
γηρος καὶ ἐν γεροντικῶν ζεύγος τὸ ὁποῖον ἀναγινώ-
σκει κατὰ εὐχάριστον.

— Αἱ κοινότητες Μούδρου καὶ Τενέδου ἀπεφάσι-
σαν τὴν ἀνέγερσιν μαρμαρίνης στήλης εἰς τοὺς πε-

σόντας Ἕλληνας, Γάλλους καὶ Ἀγγλους κατὰ τὸ
1915 ἐν Καλλιπόλει.

— Τὴν 26 Ἀπριλίου θὰ ἀνοίξῃ ἐν τῷ Ζαπτεῖο
ἡ ἐκθεσις τοῦ «Συνδέσμου τῶν Καλλιτεχνῶν».

— Ἐκ τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς
Παιδείας ἔργων ζωγραφικῆς πρὸς εἰσαγωγὴν αὐτῶν
εἰς τὰ σχολεῖα, ἡ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινεν τὸ ἔργον τοῦ κ.
Παπαπαναγιώτου παριστάνον τὸν χειμῶνα, ἐπεφυλά-
χθη δὲ διὰ τὰ Βυζαντινὰ ἔργα τοῦ κ. Ζωγράφου.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἰταλίας ὁ ζωγράφος κ. Τ. Μαρά.
Τὸς ἀπόφοιτος τῆς Καλλ. Ἀκαδημίας τῆς Βενετίας.
Προσεχῶς θὰ ἐκθέσῃ ἔργα του, κυρίως θαλασσογρα-
φίας.

— Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Κυρνασίου ἐξετέθη-
σαν πλεῖστοι πίνακες Ρώσων ζωγράφων, ἐν οἷς τοῦ
Σοχοιτόλσκου, Ντουναγιέφοβ, Πλατίνωφ, Μαριτσέλι
καὶ Ὀγνεντόφ. Ὑπάρχουν καὶ ἀρετὰ ἀντίγραφα.
Ἠγοράσθησαν περὶ τὰ 40 ἔργα.

ΘΕΑΤΡΑ

Ὑπὸ τοῦ θιάσου Κοτοπούλη ἐπαίχθησαν διὰ πρῶ-
την φορὰν ἐν Ἑλλάδι οἱ «Μοναχοὶ ἄνθρωποι»
δράμα τοῦ συγγραφέως τῆς «Ἑλλ. ἀνοιξέως» Χάου-
πμαν. Ἡ δ. Κοτοπούλη εἰς τὸν ρόλον τῆς Ἀννας
Μάρ, οἱ κ. κ. Μυράτ, Ἀργυρόπουλος καὶ ἡ κ. Γα-
λάτη ἐπαιξαν πολὺ καλὰ.

Ὁ θίασος, ὁ ἀπὸ ἐτῶν μὴ ἐπιχειρήσας περιο-
δείαν, ἀνχώρησεν εἰς Πάτρας, ὅπου ἔδωκε θριαμ-
βευτικὰς παραστάσεις.

— Ὁ θίασος τοῦ Ἑλλ. θεάτρου ἀνχώρησεν ἐκ
Κιπτόλεως δι' Αἴγυπτον. Οἱ ἄλλοι θίασοι ἐπαιξαν.
τῆς Κυπαρίσσης εἰς Σύρον, τῆς Ἀφεντάκη εἰς Μιτυ-
λήνην, τῆς Νίκα εἰς Αἴγυπτον, τῆς Ἐνκελ εἰς Θεσ-
σαλονίκην, τῆς Κιβέλης εἰς Κ)ποιν.

— Νέα ἔργα ἐδόθησαν εἰς τὸ «Ἐπουάλ» ἡ Ἀθηναϊκὴ
ἡθογραφία τοῦ κ. Ι. Πρινέα «Γύρω στὴ λατέρνα» καὶ
ἡ «Ἐξέδρα» ἐπιθεώρησις τοῦ κ. Καρακάση.

— Ὁ θίασος τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν ἔδωκε τὴν
«Δωδεκάτην νύχτα» κωμωδίαν πεντάπρακτον τοῦ
Σαίξπηρ, παιχθεῖσαν πρὸ ἐτῶν εἰς τὸ Βασιλικὸν
θέατρον. Εἶνε λεπτή, ἔξυπνη, ἀλλὰ καὶ μὲ συχνὰς
ἐπινακτικὰς καὶ μακρὰ Στηρίζεται ἡ ὑπόθεσις εἰς
τὴν ὁμοιότητα δύο ἀδελφῶν. Ἡ Βιόλα καὶ ὁ Σεβα-
στιανὸς εἶνε ἀπαράλλακτοι. Ἡ πρώτη παρουσιάζε-
ται ὡς ἄνδρας, δημιουργοῦνται παρεξηγήσεις κάπως
ἀπίθανοι, αἱ ὁποῖαι καταλήγουν εἰς ἀναγνώρισιν καὶ
γάμους. Εἰς σκηνὰς τινὰς σατυρίζονται μὲ πολλὴν
ζωὴν διάφοροι τύποι, ὁ δὲ γελοιοποιὸς εὐρίσκει
ἐνκαιρίας νὰ λέγῃ ἀληθείας πάντοτε ἐπικαίρους.

Ἡ δ. Ζερβού εἰς τὸν διπλοῦν ρόλον τῶν ἀδελφῶν